

ओवी	दशक	समास	ओवी
प्रपंच सांडून परमार्थ केला। तरी अन्न मिळेना खायाला । मग तया करंट्याला। परमार्थ कैचा ॥३॥	12	1	3
अचुक येत्न करवेना। म्हणोन केलें तें सजेना । आपला अवगुण जाणवेना। काहीं केल्यां	12	2	6
सभेमध्यें लाजों नये। बाष्कळपणें बोलों नये । पैज होड घालूं नये। काहीं केल्या	2	2	15
बहुत चिंता करूं नये। निसुगपणें राहों नये । परस्त्रीतें पाहों नये। पापबुद्धी	2	2	16
ऐक सदेवपणाचें लक्षण। रिकाम्या जाऊं नेदी येक क्षण । प्रपंचवेवसायाचें ज्ञान। बरें पाहे	11	3	24
अंतरीं नाहीं सावधानता। येत्न ठाकेना पुरता । सुखसंतोषाची वार्ता। तेथें कैची	12	9	7
मागील उजळणी पुढें पाठ। नेम धरावा निकट । बाष्कळपणाची वटवट। करूंच नये	12	9	10
सुंदर अक्षर ल्याहावें। पष्ट नेमस्त वाचावें । विवरविवरों जाणावें। अर्थांतर	12	9	14
आकलबंद नाहीं जेथें। अवघेंचि विश्कळित तेथें । येकें आकलेविण तें। काये आहे	12	9	28
उत्तम गुण स्वयें घ्यावे। ते बहुतांस सांगावे । वर्तल्याविण बोलावे। ते शब्द मिथ्या	12	10	3
बहुतांचे अन्याये क्षमावे। बहुतांचे कार्यभाग करावे । आपल्यापरीस व्हावे। पारखे जन	12	10	8
नेमकचि बोलावें। तत्काळचि प्रतिवचन द्यावें । कदापी रागास न यावें। क्षमारूपें	12	10	10
आलस्य अवघाच दवडावा। येत्न उदंडचि करावा । शब्दमत्सर न करावा। कोणीयेकाचा	12	10	11
उत्तम पदार्थ दुसऱ्यास द्यावा। शब्द निवडून बोलावा । सावधपणें करीत जावा। संसार आपला	12	10	12
कीर्ती पाहों जातां सुख नाहीं। सुख पाहातां कीर्ती नाही । विचारेंविण कोठेंचि नाहीं। सामाधान	12	10	19

आपणास चिमोट घेतला। तेणें कासाविस जाला । आपणावरून दुसऱ्याला। राखत जावें	12	10	24
पेरिलें ते उगवतें। बोलण्यासारिखें उत्तर येतें । तरी मग कर्कश बोलावें तें। काये निमित्त	12	10	26
अति सर्वत्र वर्जावें। प्रसंग पाहोन चालावें । हटनिग्रहीं न पडावें। विवेकीं पुरुषें	18	6	7
जितुकें कांहीं आपणासीं ठावें। तितुकें हळुहळु सिकवावें । शाहाणें करूनी सोडावे। बहुत जन	19	10	14
जुन्या लोकांचा कंटाळा आला। तरी नूतन प्रांत पाहिजे धरिला । जितुकें होईल तितुक्याला। आळस करू नये	19	10	18
जितुका व्याप तितुकें वैभव। वैभवासारिखा हावभाव । समजले पाहिजे उपाव। प्रगटचि आहे	14	6	26
वीस दशक दासबोध। श्रवणद्वारें घेतां शोध । मनकर्त्यास विशद। परमार्थ होतो	20	10	31
वीस दशक दोनीसैं समास। साधकें पाहावें सावकास । विवरतं विशेषाविशेष। कळों लागे	20	10	32
भव्य उत्कट ते ते घ्यावे । मिळमिळीत अवघेची टाकावे।			
सामर्थ्य आहे चळवळीचे । जो जो करील त्याचे। परंतु तेथे भगवंताचे । अधिष्ठान पाहिजे।			